

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1365

1267

C O D I C E S

1268

existentiam ejus in sepulcro et in Sacramento. Subtiliter igitur ex Aristotelis principiis stabilita opinione sua concludit: *Nos ergo adherentes fidei orthodoxe et modo humano uolentes philosophari secundum ea que tradidimus probabiliter incidentes secundum modum intelligentie nobis a deo concessae ostendimus, quod non conuenit ponere plures formas.* In quo finem imponimus huic libro quem intitulari volumus contra gradus et pluritates formarum. *Laus ergo sit ipsi christo &c.* L. I. c. 1. loquitur Autor de hiis que tradidimus de statu hominum egrotorum. Quid igitur, si Guilelmus de Morbecka sit, de quo supra meminimus, qui que varia Medica de Graeco verit, ut habes in Scriptt. Ord. T. I. p. 390. idque eo magis, quod sub rescripto, ut dixi, Thomae nomine, manifeste litera G. adpareat.

DLXII.

R. 645 Codex membraneus lat. Sec. XV. Folior. 55. 8. sat nitide perscriptus et a. 1721. Bibliothecae Palatinae cum aliis hoc Vol. relatibus traditus a Thoma M. Alfano O. Praed. inscribitur: *Opus D. Thomae Aquinatis De Effentijs, in calce vero Liber de Effentia effentiarum, quem ideo Codicibus Theologicis adnumerare visum est, quod ab Effentia divina tractationem orditur; hinc enim ad Physica, ad Effentiam corporum supercelestium, elementorum, mineralium, plantarum, animalium et accidentium digreditur. Licet ve-*

ro mihi brevem esse per Quetifum et Echardum, qui T. I. p. 344. luculentis rationibus euni ab Thoma adjudicant, quas ibi vide. Init ille: *Magnifico principi ac Illustrissimo domino suo N. primogenito regis ierusalem et Sicilie — Cum prima causa et summa ex altitudine sapientie sue &c.* Pro N. in Codice Coislin. invenerunt Bibliothecarii praedicti Roberto, nempe Caroli II. Claudi filio, qui biennio post mortem Thomae natu fuit. In loco, quem illi excerpunt, fabuloſo de *Libro Abelis* nobis fol. 17. p. 2. rectius legitur *Hermes*, quam *Hermogenes*; *Hermeti* enim Theurgorum et Alchimistarum Vulgus ejusmodi stupenda tribuebat. Addam duobus illorum Locis excerptis tertium, nobis fol. 18. *Narravit mibi etiam quidam, quod fecerit ymaginem de statno, secundum quod in dicto (Abelis) libro precipitur, Luna existente sub 2do fatie aquarij non retrograda: et scripsit nomen domini sive Intelligentie lune, et fecit illa que erant necessaria ad ymaginem, secundum quod ibi precipitur, et volens deridere puellas cuiusdam opidi, posuit dictam ymaginem in aqua et fonte sub aqua illius opidi, et omnes urcei et vasā, que tangebant aquam, frangebantur. An haec ab Thoma Aquinate expectes?*

DLXIII.

Codex membraneus lat. Sec. R. 3356 XIV. Folior. 93. 8. maj. parte priori per duas columnas minutissime,

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1365

1269

D O G M A T I C I.

1270

sime, deinceps paullo majori charactere nitide exaratus, coloribus distinctus, et olim, ut praefert, *Monasterij Monsee O. S. B.* quod in *Austria* super. fuit, sequentia offert. I. praemissio Quaestionum Indice *Summam*, ut e calce adsumo, *Magistri Gwillehelmi abbreviatam*. Est ea distincta in IV. *Libros* ad modum *Petri Lombardi*, quem etiam respectu ad materiam aemulatur, quin praeit potius, siquidem is sit *Guilelmus de Campellis* cognomine *Venerabilis*, Ep. *Catalaunensis*, defunctus a. 1121. Hunc enim *Sententias Theologicas* reliquisse *Oudinus auctoressns* Codicis T. II. col. 965. testatur. Nec obstat, aliud ab eo principium Operis citari, quam Codex noster exhibet, qui incipit: *Cupienti summam cum utilis et necessarie &c.* cum hic non ipsam *Summam*, sed *Abbreviationem* tantum illius, ut dictum est, complectatur. Fertur quidem etiam *Guilelmus Peraldus O. P.* in *Libros IV. Sententiarum* scripsisse; verum, si de eo res esset, Librarius noster *Fratrem de Ord. Praed.* et non *Magistrum* adpellasset. Aliam *Summam Guilelmi Altissidor.* dedi hoc *Vol. Guilelmum* autem *Alvernum* Ep. *Paris.* Opus simile condidisse non invenio. Ad calcem addita sunt quaedam ex *Alexandro Alensi de Sacramentis*.

II. fol. 56. sequitur *P. Ovidius Naso de Remedio Amoris* stipatus cum Scholiis marginum, tum Glossis, seu vocibus synonymis inter lineas. Scholia stes inci-

pit: *In principio huius libri quinque requiruntur, scilicet Materia. Intentio. Utilitas. Titulus. Cui parti philosophie subponatur hoc opus &c.* Ubi de Intentione agit, ridicule ait: *Ovidium dare precepta, quibus malum et incestum amorem uitare possimus, ut de alienis uxoribus et monachabus.* Textu speciminis ergo collato in primis 100. Versibus non nisi sequentia Burmanno non observata deprehendi: V. 52. *At tamen exemplum pro exemplo.* V. 65. *Da Paridem* pro *Redde Parin.* V. 67. *sensisset Scylla pro legisset.* V. 74. *quisque faveto pro favete.* V. 78. *cura tuae est pro cura tuae.* Scholia duplia sunt, quae a prima manu, potissimum historica et mythologica explanant, quae a secunda pallidiore, συγχρονω τamen, plus sensui et vi Poetae dant.

III. fol. 70. p. 2. *Incipit noua poesia Magistri Ganfredi.* Ita tamen, ut prosaica ad eam *Introductio* jam in fol. praeced. p. 2. margine auspicetur, eamque deinceps sequatur per Poematis margines *Commentarius.* *Introductio* initium est: *In principio huius libri videndum est, quid tractetur in hoc opere, et quare, et qualiter. Quid tractetur, ocios videbitur, si materia videatur. Materia huius libri est artificiosa eloquentia hoc est retorica, secundum quam docet auctor poetas artificios et metrice loqui &c.* Non edidit prosaicam hanc Partem *Leyserus*, a quo Poema ipsum in *Hist. Poet. med. aevi* p. 862. habemus, quam

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1365

1271

C O D I C E S

1272

quam testibus *Balaeo*, *Pitseo* et
Tamero *Bibl. Brit. Hib.* p. 736.
 pariter *Ganfredi*, *Gaufredi*, *Gal-*
fredi, *Godefridi*, *Gualteri* (ita e-
 nem a variis scribitur) haberi pos-

Papa stupor mundi! si dixero: Papa Nocenti!
Acephalum nomen tribuam tibi; si caput addam,
Hos̄tis erit metri.

In contextu vix aliquid diversita-
 tis occurrit, quod solerter *Ley-*
serum fugisset. *Ganfredi* cogno-
 men de *vino salvo*, vocabulo patrio
Winesauf, Germanis nostris male
 sonaret, ut ut Poetae sit.

IV. fol. 78. p. 2. Elegia disti-
 chorū CCXV. multa facilitate
 decurrens, qua lepida texitur *Fa-*
bella de duobus Fratribus divite et
 paupere, quorum huic in agello
 suo enormis Rapa nata est, pro
 qua ad Regem delata copiosis do-
 nis cumulatus abiit. Uffit id Fra-
 trem invidum, detulit et ipse,
 quidquid pretiosi habebat, ad Re-
 gem, ab eoque praemium, Fra-

Fama fuisse duos testatur friuola Fratres,
Quos uni mater edidit una viro.
Militie tytulus bos insignierat ambos,
Ex quibus unus erat diues, et alter inops. &c.

Concluditurque:

His didis concendit equum pendentis, abitque,
Et clamans inquit: Magne Sopista vale!

Adhaerent quaedam Sententiae et
 Adagia distichis concepta.

V. fol. 81. *Consecratio lapidum*,
 quae incipit: *Omnis creatura in*
propria natura, in qua a deo condi-

fit. Vixit non inconcinnus hic Poe-
ta Anglus in confinio Seculi XII.
et XIII. sub Innocentio III. in cu-
jus nomen initium Poematis ita
ludit:

tris Rapam, accepit. Unde Fratri
in silvam pelleto, constitutis sica-
riis, mortem parabat. Verum hi
cantu Scholaris forte fortuna illac
equo iter agentis perterriti diffu-
gerunt facco, cui hominem inclu-
serant, ex arbore suspenso. Invi-
tavit arboris hujus umbra Schola-
rem ad capiendam quietem, sed
voce ad eum adlapsa percussus
audivit, in illo facco melius addi-
sci posse Philosophiam, quam in
ulla Academia. Itaque stationem
cum inclusō mutavit, a quo pen-
dulus irrigus et destitutus est. Init
Carmen:

ta est, ab ipso bona condita est et
benedicta. Sed pro peccato inobedi-
entie corrupto primo homine, dein-
de que propter hominem primum
ad usus hominum iam creata fue-
rant

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1365

1273

D O G M A T I C I.

1274

*rant — corrupta sunt. &c. Itaque restauranda Consecrationibus, quorum Formulae superstitionis una cum virtutibus Lapidum pretiosorum plus quam anilem credulitatem poscentibus sequuntur. Diversum ab *Evacis Regis*, et *Marbodi**

Non confert ulla regnum celeste gugulla. (Cucullus).

Ni mens sit pura, non prodest Regula dura.

Ante deum testis mens est, non aspera uestis.

et centum similia de omni argu-
mento.

VII. fol. 85. Extrema Libelli de *Pulsibus*, et continuo. *Incipit liber urinarum theophili episcopi.* Ita libenter ad magnas dignitates promovebant Librarii. Alii Monachum, alii Protospatharum fecere, alii *Philotheum*, etiam *Philaretum* dixere graecum Sec. VII. Scriptorem, de cuius Opusculis tam *mss.* quam editis utraque lingua agit *Hallerus Biblioth. Medic. præf. T. I. p. 307.* Noster init: *De urinarum differentia negotium multi ueterum medicorum aggressi sunt scribere.* Quorum primus omnium *Ypocrates chous* &c. unde non bene putavit *Hallerus*, Versionem, quae legitur in *Articella Venet.* 1483. et 1493. f. impressa, ad *Ponticum Virunium* pertinere; est enim nostra, proptereaque Philologo illo *Bellunensi*, qui primum post Sec. XV. medium lucem adspexit, multo vetustior.

multo...
obensup...
στοιχείων...
την αρχαίαν...
την αρχαίαν...

Ep. iisque, quae in *Hist. Typogr. Vien.* p. 55. et 311. recensui, Opusculum.

VI. fol. 83. p. 2. Resumuntur Sententiae et Adagia versiculis conclusa v. g.

DLXIV.

Codex membraneus lat. Sec. R. 3039 XIV. Folior. 334. f. per duas columnas nitide, sed minutius, crebrisque compendiis exaratus, coloribus illustratus, et multis marginum notulis adspersus fuit pri-
mum *Monasterij sancte Dorothee in Wienna* et inscribitur: *Incipit summa uiri uenerabilis magistri Guilielmi altiodorensis. Lege Altissio- dorensis*, ut habetur etiam ad cal-
cem. Quatuor Libris mole impa-
ribus constat Opus, quorum I. de Deo. II. de Mundo. III. de Re-
paratione Generis humani. IV. de Sacramentis pertractat. Initium primi est: *Sicut dicit apostolus. fi- des est substantia rerum speran- dum* &c. Extremum ultimi: *Illa gaudia nobis prestare dignetur Je- sus christus dominus noster. Qui cum patre &c. Adjacet mihi Edi- tio Parisina apud Franc. Regnault s. a. f. min. in cuius fronte Noster audit sacer Presul, confusione for- tasce cum Episcopo Guilelmo Au- tissidorensi συγχρέων, qui dein ad Parisinam sedem translatus est. Il- lum ultra Archidiaconatum Bello-*

vacen-